

Poz. 43

**UCHWAŁA NR 43
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY FILOZOFIA**

z dnia 21 września 2021 r.

**w sprawie opinii dotyczącej odwołania mgr. Pawła Łosia
od uchwały nr 11 Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia
z dnia 13 kwietnia 2021 roku
w sprawie nadania mgr. Pawłowi Łosiowi stopnia doktora
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia**

Na podstawie art. 21 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1789, dalej: ustawa o stopniach i tytule) w związku z art. 179 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.) Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia negatywnie opiniuje odwołanie mgr. Pawła Łosia od uchwały Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia nr 11 z dnia 13 kwietnia 2021 r. w sprawie nadania mgr. Pawłowi Łosiowi stopnia doktora w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia.

UZASADNIENIE

**OPINIA RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY FILOZOFIA
DOTYCZĄCA ODWOŁANIA MGR. PAWŁA ŁOSIA**

Pan mgr Paweł Łoś reprezentowany przez radcę prawnego Małgorzatę Necel-Gizowską (dalej: Skarżący) wniósł odwołanie od uchwały nr 11 Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 13 kwietnia 2021 r. odmawiającej nadania mgr. Pawłowi Łosiowi stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia (dalej: odwołanie). Skarżący sformułował siedem zarzutów głównych wobec zaskarżonej uchwały oraz szereg zarzutów dodatkowych.

Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia wyraża opinię, że większość zarzutów podniesionych przez Skarżącego nie zasługuje na uznanie, a zarzut, który ewentualnie można byłoby uwzględnić (zarzut 1), jest niewielkim uchybieniem i nie ma żadnego wpływu na treść zaskarżonej uchwały. Szczegółowe opinie Rady Naukowej na temat poszczególnych zarzutów podane są w Załączniku nr 1.

Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia zwraca jednak uwagę, że odmowa nadania stopnia doktora Skarżącemu – oparta na pełnej i wszechstronnej analizie materiału dowodowego – ostatecznie wynikała z eksperckiej oceny dokonanej przez poszczególnych członków Rady Naukowej oraz uprawnionych do głosowania członków Komisji Doktorskiej w kwestii spełnienia bądź niespełnienia w szczególności art. 13 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule. W trakcie długiej merytorycznej dyskusji na posiedzeniu Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r. odnotowanej w protokole z tego posiedzenia Rada Naukowa sformułowała sześć poważnych zarzutów, które zostały przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały. Uznanie słuszności któregośkolwiek z pierwszych czterech zarzutów mogło być podstawą do stwierdzenia, że niespełniony został warunek art. 13 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule.

Należy jednak podkreślić, że to, czy spełnione bądź niespełnione są wymogi ustawowe, podlegało indywidualnej eksperckiej ocenie osób uprawnionych do nadawania stopnia doktora w przewodzie doktorskim mgr. Łosia. Nie można w związku z tym wykluczyć, że grono innych osób uprawnionych do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie „filozofia” podjęłoby inną decyzję w obliczu tego samego materiału dowodowego.

Rada Naukowa stwierdza również, że żadna treść dokumentu „Odniesienie się do recenzji” mgr. Pawła Łosia nie zasługuje na uznanie. Należy po pierwsze podkreślić, że mgr. Łoś miał prawo i obowiązek odnieść się do wszystkich recenzji w ramach publicznej obrony. Zrobił to jednak w sposób, który dał członkom Rady Naukowej podstawy do sformułowania zarzutu, że nie odniósł się do recenzji – w szczególności do recenzji prof. Miłkowskiego – w sposób wystarczający. Po drugie, żaden kandydat do stopnia naukowego nie ma prawa recenzować swoich recenzentów. Po trzecie, zawarte w dokumencie „Odniesienie się do recenzji” zarzuty (np. intelektualnego oszustwa, manipulacji etc.) zasługują na potępienie. Podkreślić należy, że zarzuty zawarte w recenzji prof. Miłkowskiego miały charakter merytoryczny.

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia: *K. Paprzycka-Hausman*

Załączniki:

- 1) Opinia Rady Naukowej na temat sformułowanych zarzutów;
- 2) Zrzut ekranu z systemu Ankieter z wynikami głosowania w dniu 4 marca 2021 r. Komisji Doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr P. Łosia.

Załącznik nr 1. Opinia Rady Naukowej na temat sformułowanych w odwołaniu zarzutów

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 1

Zarzut 1 dotyczy tego, że Komisja Doktorska nie podjęła uchwały w sprawie przyjęcia projektu uchwały Rady Naukowej w sprawie nadania stopnia doktora wymaganego przez art. 14 ust. 5 ustawy o stopniach i tytule.

W przewodach doktorskich prowadzonych najpierw przez Radę Naukową Instytutu Filozofii, a obecnie przez Radę Naukową Dyscypliny Filozofia, projekt uchwały o nadaniu stopnia doktora jest zwyczajowo przygotowywany przez obsługę administracyjną, która wypełnia odpowiednie dane (dane osobowe, tytuł rozprawy, etc.). Uzasadnienie takiej uchwały jest zwyczajowo formalne i sprowadza się do przytoczenia wyników głosowania na posiedzeniu Rady Naukowej. W wypadku, gdy komisja wnosi o nadanie stopnia doktora, a Rada Naukowa wniosek ten przyjmie, Rada Naukowa może odstąpić od uzasadnienia uchwały zgodnie z art. 107 § 4 kpa.

Komisja Doktorska w przewodzie doktorskim mgr. Łosia postąpiła dokładnie tak, jak czyniły to wszystkie komisje doktorskie występujące do Rady Naukowej z wnioskiem o nadanie stopnia doktora. Komisja podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej pt. „Spór adaptacjonizmu z antyadaptacjonizmem o religię na gruncie filozofii neodarwinizmu” i wystąpiła do Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia UW z wnioskiem o nadanie stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia mgr. Pawłowi Łosiowi. Wystąpienie do Rady Naukowej z wnioskiem o nadanie stopnia doktora pociąga przyjęcie obowiązującego projektu uchwały o nadaniu stopnia doktora. Merytoryczne stanowisko Komisji Doktorskiej zostało zawarte w protokole z posiedzenia Komisji Doktorskiej z dnia 4 marca 2021 r. w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej. Protokół ten został udostępniony członkom Rady Naukowej na tydzień przed posiedzeniem – a dodatkowo był odczytany na posiedzeniu – Rady Naukowej 13 kwietnia 2021 r. przez Przewodniczącego Komisji Doktorskiej.

Nawet jeżeli uznać, że Komisja Doktorska nie dopełniła tu jakichś czynności formalnych, to uchybienie to nie miało żadnego wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie Rady Naukowej.

Reasumując, w opinii Rady Naukowej podniesiony zarzut jest niezasadny.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 2

Skarżący zarzuca zaskarżonej uchwale naruszenie art. 107 § 1 pkt 8 kpa w związku z art. 29 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule poprzez brak własnoręcznych podpisów członków Rady Naukowej na zaskarżonej uchwale.

Skarżący przywołał jedynie przepisy ogólne kpa w zakresie podpisywania decyzji administracyjnych, pomijając istotne w tym zakresie przepisy szczególne mające zastosowanie w niniejszej sprawie. W postępowaniach dotyczących nadania

stopnia doktora jedynie w zakresie nieuregulowanym w ustawie o stopniach i tytule stosuje się odpowiednio przepisy kpa. W niniejszej sprawie uchwała została podjęta za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co dopuszcza § 1 ust. 4 rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie czasowego ograniczenia funkcjonowania niektórych podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. z 2021 r. poz. 363). Zgodnie z art. 179 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce uchwały podjęte przy użyciu środków komunikacji elektronicznej przez komisje i zespoły powołane w przewodach doktorskich, podpisuje odpowiednio przewodniczący komisji albo przewodniczący zespołu. Nie sposób więc dopatrzeć się naruszenia przepisów w zakresie, na który wskazuje skarżący. Przepisy szczególne dopuszczają podjęcie uchwały w tej formie i wyraźnie wskazują, że są one podpisywane przez przewodniczącego Rady Naukowej.

Bezzasadne jest także twierdzenie skarżącego o wymogu osobnego podpisu pod osnową uchwały. Przywołany przez skarżącego wyrok NSA wskazuje, że uzasadnienie jest integralną częścią rozstrzygnięcia i wymaga także podpisu. Nie sposób jednak wyinterpretować, by oznaczało to, że osnowa uchwały wymaga odrębnego podpisu niż jej uzasadnienie. Wnioski, jakie wyciąga skarżący z powyższego orzeczenia, są bezpodstawne i nie sposób uznać, że miało to jakikolwiek wpływ na ważność uchwały. Zarzut 2 jest zdaniem Rady Naukowej niezasadny.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 3

Zarzut 3 dotyczy naruszenia art. 21 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 2 pkt 5 ustawy o stopniach i tytule poprzez niedokończenie przewodu doktorskiego z uwagi na zaniechanie przegłosowania uchwały o odmowie nadania stopnia doktora.

Rada Naukowa nie zaniechała przegłosowania uchwały o odmowie nadania stopnia doktora, gdyż taki obowiązek na niej nie ciążył.

Przedstawiona przez skarżącego interpretacja art. 21 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 2 pkt 5 ustawy o stopniach i tytule jest niezasadna. Twierdzenie, że brak uzyskania wymaganej większości za podjęciem uchwały w przedmiocie nadania stopnia doktora, wymaga przegłosowania uchwały o odmowie nadania stopnia doktora jest niezasadny i nie wynika z przepisów ustawy o stopniach i tytule. Rada Naukowa w postępowaniu w sprawie przewodu doktorskiego glosuje nad uchwałą pozytywną, a w razie nieuzyskania wymaganej większości głosów „za”, odmawia nadania stopnia doktora.

Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie (przykładowo wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2008 r. sygn. akt I OSK 539/08). Wyniki głosowania zawsze dają rozstrzygnięcie w zakresie tego, jaka uchwała jest podejmowana przez radę naukową.

Zarzut 3 jest zdaniem Rady Naukowej niezasadny.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 4

Skarżący zarzuca zaskarżonej uchwale naruszenie § 25 ust. 2 w związku z § 23 ust. 3 uchwały nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 16 października 2019 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 340 z późn. zm.; dalej: uchwały nr 481).

Zarzut nr 4 należy oddalić, ponieważ wszystkie trzy recenzje ostatecznej wersji rozprawy spełniały warunki § 6 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2018 r. poz. 261; dalej: Rozporządzenia). Każda z nich zawierała szczegółowo uzasadnioną ocenę spełniania przez rozprawę mgr. Łosia wymogów ustawowych.

W zarzucie nr 4 Skarżący odwołuje się do § 25 ust. 2 i § 23 ust. 3 uchwały nr 481. Po pierwsze, należy zwrócić uwagę, że uchwale nr 481 nie występuje ani § 25 ani § 23 – uchwała ta składa się z 8 paragrafów. Po drugie, można domniemywać, że Skarżącemu chodzi o § 25 ust. 2 oraz § 23 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały nr 481. Należy jednak stwierdzić, że załącznik nr 1 do uchwały nr 481 nie ma zastosowania do przewodu doktorskiego mgr Łosia w związku z § 5 ust. 1 tej uchwały. Zarzut 4 jest zdaniem Rady Naukowej niezasadny.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 5

Skarżący zarzuca, że doszło do naruszenia przepisów zarządzenia nr 94 Rektora UW z dnia 12 maja 2020 r. w sprawie zasad prowadzenia posiedzeń organów i podmiotów kolegialnych UW oraz innych gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej (dalej: zarządzenia nr 94). Skarżący zarzuca, że przewodnicząca Rady Naukowej nie przekazała materiałów zgodnie z § 3 ust. 2 załącznika do zarządzenia nr 94.

Materiały do obrad Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r. zostały udostępnione wszystkim członkom Rady Naukowej w formie przyjętej na Uniwersytecie Warszawskim w dniu 6 kwietnia 2021 r. Materiały do obrad wszystkich rad naukowych dyscyplin, Senatu i wielu innych podmiotów kolegialnych na Uniwersytecie Warszawskim są przekazywane członkom tych ciał na dostępnej członkom Rady Naukowej stronie internetowej.

W wypadku posiedzenia Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia liczba dokumentów udostępnionych członkom Rady Naukowej wynosiła ponad 50 – rozmiar wielu z nich był bardzo duży. Oprócz tego, że przyjęta forma przekazania materiałów daje członkom Rady Naukowej uporządkowany dostęp do całej dokumentacji, to zapobiega blokadom skrzynek e-mailowych.

Podkreślić należy, że jest to zwyczajowa forma przekazywania materiałów członkom Rady Naukowej. Nikt nie zgłosił żadnych uwag dotyczących wprowadzenia w błąd, uniemożliwienia realizacji lub ograniczenia przysługujących im praw, trudności w odnalezieniu materiałów, czy trudności z zapoznaniem się z materiałami.

Nie zostało zatem naruszone przysługujące Skarżącemu prawo do rzetelnej oceny zgromadzonego materiału i do obiektywnego rozstrzygnięcia sprawy. Zarzut 5 jest zdaniem Rady Naukowej niezasadny.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 6

Skarżący zarzuca naruszenie art. 107 § 1 pkt 6 i art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 12 ust. 1 i art. 13. ust 1 ustawy o stopniach i tytule w związku z niewystarczającym uzasadnieniem zaskarżanej uchwały. Skarżący zarzuca, że uzasadnienie uchwały odmawiającej nadania stopnia doktora nie zawiera uzasadnienia faktycznego powołującego się np. na spełnienie przez Skarżącego wymogów określonych w art. 12 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule.

W odpowiedzi na zarzut 6 należy wskazać trzy okoliczności. Po pierwsze, w uzasadnieniu uchwały odmawiającej nadania stopnia doktora nie zostały zawarte przesłanki dotyczące stanu faktycznego przywołane przez Skarżącego, gdyż żadna z takich przesłanek nie uzasadniała odmówienia nadania stopnia doktora. Przesłanki, które mogły skłonić Radę Naukową do odmówienia stopnia doktora nie miały charakteru faktycznego – miały wyłącznie charakter oceny eksperckiej, do której Rada Naukowa jest uprawniona zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 5 w związku z art. 14 ust. 5 ustawy o stopniach i tytule.

Po drugie, w uzasadnieniu decyzji, którą Rada Naukowa podejmuje kolegium, można jedynie wskazać na argumenty, które mogły skłonić członków Rady Naukowej do głosowania przeciw wnioskowi o nadanie stopnia doktora.

Po trzecie, ponieważ głosowanie w sprawie nadania stopni naukowych jest tajne (art. 20 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule), więc wykluczona jest z mocy prawa jakakolwiek szczegółowa analiza, który z podnoszonych argumentów poszczególnych członków Rady Naukowej przekonał. Można jedynie stwierdzić, jakie argumenty przeciw nadaniu stopnia były podnoszone w czasie dyskusji na posiedzeniu 13 kwietnia 2021 r.

Należy też zwrócić uwagę, że szczegółowe argumenty oraz zapis dyskusji znajdują się w publicznie dostępnym protokole z posiedzenia Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r. Protokół ten został też niezwłocznie udostępniony Skarżącemu, co było możliwe dzięki zwołaniu dodatkowego posiedzenia Rady Naukowej właśnie po to, by Skarżący miał wgląd do protokołu z tego posiedzenia.

W uzasadnieniu przywołano sześć głównych zarzutów, które były przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Rady Naukowej 13 kwietnia 2021 r. Wskazano także, że cztery z tych zarzutów – o ile są słuszne – w sposób bezpośredni podważają spełnienie art. 13 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, a są to:

- (1) zarzut, że rozprawa ma charakter odtwórczy;
- (2) zarzut, że w rozprawie brakuje pogłębionych analiz oraz uzasadnień dla formułowanych sądów;
- (3) zarzut niereprezentatywnego doboru oraz niewystarczającej znajomości literatury przedmiotu;
- (4) zarzut niewystarczającego opanowania warsztatu metodologicznego nauk filozoficznych.

Podane też zostały dwa dodatkowe zarzuty:

- (5) zarzut, że pisemne odpowiedzi mgr. Łosia na zarzuty recenzentów nie odnoszą się do tych zarzutów w sposób zadowalający;
- (6) zarzut, że odpowiedzi doktoranta na pytania postawione przez recenzentów w trakcie obrony były niewystarczające, a także fakt, że nie została udzielona odpowiedź na pytania z sali.

Należy jednak podkreślić, że przedstawione zarzuty nie mają charakteru obiektywnego czy faktycznego w tym sensie, że każdy członek społeczności naukowej musi uznać je za udowodnione. Każda z osób uprawnionych do nadawania stopnia doktora w przewodzie doktorskim mgr. Łosia musiała podjąć indywidualną decyzję w sprawie nadania stopnia doktora Skarżącemu: po pierwsze, musiała indywidualnie ocenić, czy – a jeżeli tak, to w jakim stopniu – sformułowane zarzuty są słuszne; po drugie – na podstawie całości materiału dowodowego a także swojej wiedzy eksperckiej – musiała indywidualnie ocenić, czy spełnione są wymogi ustawowe, a w szczególności art. 13 ust. 1.

Nie można w związku z tym wykluczyć, że grono innych osób uprawnionych do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie filozofia podjęłoby inną decyzję w obliczu tego samego materiału dowodowego.

Należy jednak podkreślić, że nieuzasadniony jest zarzut, że Rada Naukowa podjęła decyzję na zasadzie całkowitej dowolności. Rada Naukowa podjęła decyzję po dogłębnej dyskusji oraz sformułowaniu istotnych zarzutów kwestionujących to, czy spełnione zostały wymogi ustawowe.

Zarzut 6 jest zdaniem Rady Naukowej niezasadny.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 7

Skarżący zarzuca zaskarżonej uchwale naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 kpa przez niedokonanie pełnych ustaleń stanu faktycznego, a w konsekwencji niedokonanie pełnej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego, które zakończyło się skarżoną uchwałą. Skarżący zarzuca, że:

- (7a) Rada Naukowa odmówiła nadania stopnia doktora Skarżącemu wbrew treści uchwały Komisji Doktorskiej;**
- (7b) Rada Naukowa nie przywołała treści uchwały Komisji Doktorskiej w jakimkolwiek kontekście;**
- (7c) przedmiotem oceny Rady Naukowej nie były wymogi, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule;**
- (7d) członkom Rady Naukowej udostępniono wcześniejszą wersję rozprawy, co oznacza, że „dokumenty te włączono do materiału dowodowego sprawy, mimo że przedmiotem obrony była rozprawa poprawiona, a w tej sytuacji jej poprzednią wersję oraz recenzje należy uznać za niebyłe i niemogące stanowić podstawy do jakiegokolwiek oceny i rozważań”.**

Dodatkowo Skarżący zarzuca, że:

- (7e) udostępnienie członkom Rady Naukowej wcześniejszej wersji rozprawy i jej recenzji stanowi nieuprawnioną sugestię w sposób podejmowania decyzji;**
- (7f) udostępnienie członkom Rady Naukowej wcześniejszej wersji rozprawy i jej recenzji stanowi ingerencję w możliwość rzetelnej oceny zgromadzonego**

w sprawie materiału dowodowego i do jej obiektywnego rozstrzygnięcia; (7g) udostępnienie członkom Rady Naukowej wcześniejszej wersji rozprawy i jej recenzji mogło wprowadzić w błąd co do rzeczywistego przedmiotu obrad.

Zarzut (7a) jest niezasadny, gdyż Rada Naukowa nie ma obowiązku podjęcia uchwały zgodnej z uchwałą Komisji Doktorskiej; Rada Naukowa wskazała też w uzasadnieniu uchwały na zarzuty, które odmienną decyzję Rady Naukowej mogły uzasadnić.

Zarzut (7b) jest niezasadny, gdyż Rada Naukowa procedowała na podstawie uchwały nr 3/PO/2021 Komisji Doktorskiej Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 4 marca 2021 r. udostępnionej członkom Rady Naukowej w dniu 6 kwietnia 2021 r. i odczytanej przez Przewodniczącego Komisji Doktorskiej na posiedzeniu Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r.

Zarzut (7c) jest niezasadny – w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały Rada Naukowa wskazała wyraźnie, które z podnoszonych zarzutów mogły podważyć spełnienie wymogu art. 13 ust. 1.

Zarzuty (7d)-(7f) są niezasadne – Przewodniczący Rady Naukowej uzyskał doprecyzowanie przepisów od Rady Naukowej Doskonałości Naukowej, a mianowicie, że wyłącznie ostateczna wersja rozprawy oraz jej recenzje udostępniane są publicznie przed obroną publiczną, natomiast obie wersje rozprawy i oba komplety recenzji udostępniane są członkom Rady Naukowej. Postąpiono zgodnie z tą interpretacją.

Zarzut (7g) jest również niezasadny. Zadbano o to, by żaden z członków Rady Naukowej nie mógł pomylić tych dokumentów. W materiałach udostępnionych członkom Rady Naukowej przedstawiono najpierw ostateczną wersję rozprawy oraz każdą z recenzji ostatecznej wersji rozprawy w postaci plików pdf. Natomiast pierwsza wersja rozprawy wraz z jej recenzjami została udostępniona w formie jednego pliku zip umieszczonego na samym końcu dokumentacji z dodatkową adnotacją „Dokumentacja pierwszej wersji pracy mgr. P. Łosia”.

Zarzut 7, na który składają się zarzuty (7a)-(7g), jest tym samym w całości bezpodstawny.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutów dodatkowych

Oprócz zarzutów głównych Skarżący formułuje też szereg zarzutów dodatkowych.

Często trudno jest określić, na jakiej podstawie są formułowane. Zostały zebrane niżej – wraz z odpowiedziami.

(1a) Zarzut, że głosowanie Rady Naukowej nie odbyło się na podstawie wniosku Komisji Doktorskiej

Zarzut jest niezgodny z prawdą materialną. Komisja wystąpiła z wnioskiem do Rady Naukowej o nadanie stopnia doktora. Wniosek ten został też skrupulatnie przedstawiony na posiedzeniu Rady Naukowej przez Przewodniczącego Komisji Doktorskiej, prof. Dobieszewskiego, co jest odnotowane w protokole z posiedzenia Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r.

Należy podkreślić jednak, że w protokole z posiedzenia Komisji Doktorskiej z dnia 4 marca 2021 roku w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej przeoczony został istotny fragment treści wniosku, który został de facto przyjęty przez

Komisję Doktorską. Według protokołu (s. 5) z tegoż posiedzenia Komisji Doktorskiej, mowa jest tylko o głosowaniu nad przyjęciem obrony rozprawy doktorskiej, podczas gdy głosowany – i przyjęty – wniosek miał takie samo brzmienie jak wnioski stawiane przez pozostałe komisje doktorskie Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia, a mianowicie – Komisja Doktorska przyjęła wniosek w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej i wystąpienia do Rady Naukowej z wnioskiem o nadanie stopnia doktora (por. Załącznik nr 2). Zarzut jest niezasadny.

(3a) Zarzut, że Przewodnicząca Rady Naukowej nie ogłosiła wyników głosowania.

Podstawą sformułowania zarzutu jest to, że w protokole z posiedzenia Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r. nie ma informacji o tym, że Przewodnicząca Rady Naukowej ogłosiła wyniki głosowania. Zgodnie z ustaloną praktyką wyniki są ogłaszane przez Przewodniczącą Rady Naukowej, a w protokole odnotowywane są jedynie wyniki, a nie fakt ich ogłoszenia. Zarzut jest niezasadny.

(4a) Zarzut, że recenzja prof. Miłkowskiego odnosi się do pierwszej wersji rozprawy w części recenzji pt. „Ocena przeprowadzonych zmian”, w związku z czym nie spełnia wymogu, by recenzja poprawionej rozprawy doktorskiej, która „stanowi zupełnie nowe dzieło”, nie odnosiła się do „treści wcześniejszej wersji pracy, którą należy uznać za niebyłą”.

Ustawodawca sformułował wymogi, które spełnić musi recenzja poprawionej lub uzupełnionej wersji rozprawy, w § 6 ust. 6 Rozporządzenia. Nie ma tam miejsca na żadne dodatkowe wymogi sformułowane przez Skarżącego. Recenzja prof. Miłkowskiego spełnia wymogi określone przepisami prawa. Zarzut jest niezasadny.

(4b) Zarzut, że recenzja prof. Miłkowskiego nie spełnia wymogów § 5 ust. 12 uchwały nr 481.

§ 5 uchwały nr 481 nie ma ust. 12. Domniemywać można, że chodzi o § 5 ust. 12 załącznika nr 1 uchwały nr 481. Jak już podkreślano, załącznik nr 1 nie obowiązuje w przewodzie doktorskim mgr. Łosia. Wymogi § 5 ust. 12 załącznika nr 1 uchwały nr 481 są jednak zbieżne z wymogami art. 13 ust. 1. ustawy o stopniach i tytule.

Zarzut został sformułowany bez podania jakichkolwiek przesłanek go uprawdopodobniających. W tekście odwołania pojawia się bardzo długi cytat, z którego jednak nie wynika nic odnośnie recenzji prof. Miłkowskiego.

Recenzja prof. Miłkowskiego zawiera szczegółowo uzasadnioną ocenę spełniania przez rozprawę doktorską warunków określonych w art. 13 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, spełnia zatem wymóg § 6 ust. 4 Rozporządzenia. Zarzut jest niezasadny.

(4c) Zarzut, że recenzja prof. Miłkowskiego nie zawiera uzasadnionej konkluzji.

Zarzut został sformułowany bez podania jakichkolwiek przesłanek go uprawdopodobniających. Jak już podkreślano, z bardzo długiego cytatu nie wynika nic odnośnie recenzji prof. Miłkowskiego.

Recenzja prof. Miłkowskiego zawiera szczegółowo uzasadnioną ocenę spełniania przez rozprawę doktorską warunków określonych w art. 13 ust. 1 ustawy

o stopniach i tytule, spełnia zatem wymóg § 6 ust. 4 Rozporządzenia. Zarzut jest niezasadny.

(4d) Zarzut, że prof. Miłkowski, że „nie wykazał obiektywizmu w osądzaniu wartości naukowej nie tylko ocenianej rozprawy, jako plonu procesu poznawczego, ale również autora tej rozprawy, jako adepta kandydującego o przyjęcie do grona znawców specjalistycznej dziedziny wiedzy”.

Zarzut został sformułowany bez podania jakichkolwiek przesłanek go uprawdopodobniających. Jak już podkreślano, z bardzo długiego cytatu nie wynika nic odnośnie recenzji prof. Miłkowskiego.

Recenzja prof. Miłkowskiego zawiera szczegółowo uzasadnioną ocenę spełniania przez rozprawę doktorską warunków określonych w art. 13 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, spełnia zatem wymóg § 6 ust. 4 Rozporządzenia.

Należy podkreślić, że w ocenie, czy dana rozprawa spełnia warunki ustawowe w sposób wystarczający, nierzadko występują różnice zdań nawet w ramach tej samej Rady Naukowej, nie mówiąc o szerszej społeczności naukowej. Zarzut jest niezasadny.

(4e) Zarzut, że przewodniczący Rady Naukowej zaniechał obowiązku pominięcia recenzji prof. Miłkowskiego z uwagi na przedstawione przez Skarżącego zarzuty.

W wypadku, gdy recenzja nie spełnia wymogów formalnych, zamawiający odsyła ją recenzentowi do poprawy, a nie pomija.

Zarówno recenzja pierwszej wersji rozprawy jak i recenzja poprawionej wersji rozprawy sporządzone przez prof. Miłkowskiego w pełni spełniają wymóg § 6 ust. 4 Rozporządzenia. Zarzut jest niezasadny.

(5a) Zarzut, że protokół z posiedzenia 13 kwietnia 2021 r. nie zawiera informacji o spełnieniu kworum.

Protokół z posiedzenia Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r. zawiera informację o spełnieniu warunku kworum na początku obrad. W wypadku głosowań m. in. nad nadaniem stopnia kworum było na bieżąco sprawdzane przez przedstawiciela Biura Rad Naukowych. W trakcie procedowania sprawy nadania stopnia doktora mgr. Łosiowi obecnych było 17 uprawnionych do głosowania osób. Warunek kworum byłby spełniony nawet przy obecności 14 osób. Zarzut jest niezasadny.

(7h) Zarzut, że uzasadnienie zaskarżonej uchwały skonstruowano tak, by uzasadnić z góry postawioną tezę.

Jak już podkreślano, w uzasadnieniu decyzji podjętej kolegialnie można jedynie wskazać na argumenty, które mogły skłonić członków Rady Naukowej do głosowania przeciw wnioskowi o nadanie stopnia doktora. Ponieważ głosowanie w sprawie nadania stopni naukowych jest tajne, więc wykluczona jest z mocy prawa jakakolwiek szczegółowa analiza, który z podnoszonych argumentów członków Rady Naukowej przekonał. Można jedynie stwierdzić post factum, jakie argumenty przeciw nadaniu stopnia były podnoszone w ramach dyskusji na posiedzeniu 13 kwietnia 2021 r.

Zarzut jest niezasadny.

(7i) Zarzut, że ponieważ w trakcie publicznej obrony rozprawy doktorskiej „jedyna osoba, która zadała pytania mgr. Pawłowi Łosiowi, okazała się dobrym znajomym prof. Miłkowskiego [...] należy więc domniemywać, iż sytuacja ta była uzgodniona z prof. Miłkowskim”.

Zarzut nie ma adresata.

Zarzut zawiera nieweryfikowalną insynuację, jakoby zadanie pytania podczas publicznej obrony przez prof. Talmont-Kamińskiego było z prof. Miłkowskim uzgodnione.

Należy przypomnieć, że obrona rozprawy doktorskiej jest publiczna. To znaczy, że każdy uczestnik publiczności – o ile nie zakłóca przebiegu obrad – może zadać doktorantowi pytania.

Zarzut jest niezasadny.

(7j) Zarzut, że Rada Naukowa w sposób bezprawny poddała analizie przyczyny braku odpowiedzi na te pytania przez Skarżącego, skoro okazało się, że pytania te zostały uchylone przez Przewodniczącego Komisji Doktorskiej.

Po pierwsze, zarzut oparty jest na niezgodnej z prawdą przesłance, że Przewodniczący Komisji Doktorskiej uchylił pytania prof. Talmont-Kamińskiego. W trakcie dyskusji na posiedzeniu Rady Naukowej Przewodniczący Komisji Doktorskiej wyjaśnił, że „nie uchylił pytań, a jedynie nie domagał się od doktoranta odpowiedzi” (s. 20 protokołu z posiedzenia Rady Naukowej w dniu 13 kwietnia 2021 r.).

Po drugie, Rada Naukowa miała pełne prawo (art. 14 ust. 2 pkt 3-5 w związku z art. 14 ust. 5 ustawy o stopniach i tytule) dociekać nie tylko, dlaczego odpowiedzi nie zostały udzielone, ale również dlaczego Komisja Doktorska nie zajęła w tej kwestii stanowiska. Zarzut jest niezasadny.

Załącznik nr 2. Zrzut ekranu z systemu Ankieter z wynikami głosowania w dniu 4 marca 2021 r. Komisji Doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr P. Łosia

DAKUROS-5078 Obzyskanie us... x | it.jirauw.edu.pl/serviceesk/customershim/secure/attachment/26443/26443_E_+Bienkowska.png?fromissue=35222

Odbierane (3) - Biurodzialkana.wi... x | Dziennik - x | +

STRONA GŁÓWNA ANKIETY ZARZĄDZANIE ANKIETY POMOC

ADMINISTRACJA

Uprawnienia: Administrator. Wybierz opcję w menu, aby zarządzać ustawieniami ankiety.

Edytujesz ankietę: Komisja Doktorska - Paweł Łoś - 04-03-2021 - przyjęcie obrony

Uprawnienia: Właściciel

Twórcza: Edyta Bienkowska

Data utworzenia: 2021-03-04

Status: Zakończona

ZARZĄDZANIE ANKIETA

KOMISJA DOKTORSKA - PAWEŁ ŁOŚ - 04-03-2021 - PRZYJĘCIE OBRONY

Twórcza: Edyta Bienkowska

Status: Zakończona

Utworzono: 2021-03-04

Uprawnienia: Właściciel

Informacje Edycja Testy Publikacja Wyniki Opiekunowie

Respondenci

ZESTAWIENIE WYNIKÓW

Liczba respondentów uprawnionych do wypełnienia ankiety: 9

Liczba wypełnionych ankiety: 9

Procent jako stosunek wartości do liczby:

Wypełnionych ankiety

Stosunek liczby wyborów danej opcji do liczby wszystkich wypełnionych ankiety.

Głosowanie w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej pt.: „Spor. adaptacjonizmu z antyadaptacjonizmem o religie na gruncie filozofii neodarwinizmu” i wystąpienia do Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia UW o nadanie stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia Panu mgr. Pawłowi Łosiowi

- GŁOSUJĘ ZA: 6 (66,7%)
- GŁOSUJĘ PRZECIWI: 1 (11,1%)
- Wstrzymuję się od głosu: 2 (22,2%)